

4. Te minket nagy szégyenbe ejtél, / Szomszédinkkal nem becsülttéél;
Lettünk az ellenség csúfja! / Tarts meg, seregeknek Ura!
Világosítsd színed rajtunk, / És nem lesz semmi bántásunk!
5. A szőlőtövet Egyiptomból / Elhozád, szolgálat házából,
És a jó földbe plántálád, / Honnan a népet kihozád;
E tágas téren nagy messze / Ő gyökere kiterjede.
6. Ő széles árnyéka kiterjedt, / Béfödte a magas hegyeket,
Az ő vesszői magasak, / Felnöttek, mint a cédrusfák,
Ágait mind a nagy vízig / Kiterjeszté, a tengerig.
7. Mért rontottad el kerítését, / Hogy átengedd az ellenséget,
Ki szőlőjét leszaggassa? / Még gyökerét is tapossa!
A vadak kitúrják szörnyen! / Hogy engedted ezt, Úr Isten?
8. Uram, ismétlen térj mihozzánk, / Mennyekből szemed fordítsd reánk,
És látogasd meg a szőlőt, / Melyet jobb kezed ültetett,
Nézd meg a csemetét végre, / Kit szerzél dicsőségedre!
9. Tűzzel megint megégettetik, / Teljességgel elpusztítatik
Haragodnak nagy tűzében. / Nyújtsd kezedet, ó, Úr Isten,
Az emberre, kit kezedd / Magadnak erősítettél.
10. És mi el nem térünk tetőled, / Csak életünket erősítsed,
És dicsérjük szent nevedet, / Úr Isten, vigasztalj minket!
Világosítsd színed rajtunk, / És mi nyilván megtartatunk.